

Bemærkninger til Ændringsforslag Nr. 8 stillet af det konservative Mindretal.

Ændringsforslaget er systematisk opbygget saaledes, at i § 1 er angivet de Kategorier af Tilfælde, i hvilke Afbrydelsen er tilladelig. § 2 indeholder Bestemmelser om, hvem der kan begære (henholdsvis skal meddele Samtykke til) Indgrebet. § 3 fastsætter, af hvem og hvor Indgrebet maa foretages. § 4, hvad der af den handlende Læge som Følge af nærværende Lov skal iagttages før og efter Indgrebet.

Af et *Mindretal* (Kristen Amby, Gerda Mundt og Pürschel):

8) Lovforslaget affattes saaledes:

„§ 1.

Stk. 1. En Kvindes Svangerskab kan afbrydes i følgende Tilfælde:

1) Naar Afbrydelsen er nødvendig for at afværge en paa Grund af Sygdom eller legemlig stærk Svækkelse tilstedeværende nærliggende Fare for Kvindens Liv eller for en varig og betydelig Forringelse af hendes Helbredstilstand.

2) Naar Kvinden er blevet besvangret under saadanne Omstændigheder, som omhandles i Borgerlig Straffelov af 15. April 1930 § 210 eller § 210, jfr. § 212, samt naar Svangerskabet skyldes Krænkelse af Kvindens Kønshedsfrihed under saadanne Omstændigheder, der omhandles i Straffelovens §§ 216—223 eller disse Paragraffer sammenholdt med § 224.

3) Naar der er nærliggende Fare for, at Barnet paa Grund af arvelige Anlæg vil blive lidende af Sindssygdom, Aandssvaghed, andre svære mentale Forstyrrelser, Epilepsi eller alvorlig og uhelbredelig legemlig Sygdom.

Stk. 2. Afbrydelse af Svangerskab maa, naar der ikke er alvorlig Fare for Kvindens Liv eller Helbred, normalt ikke foretages efter Udløbet af den 3die Svangerskabsmaaned.

§ 2.

Stk. 1. Afbrydelsen maa, naar Kvinden er sjæleligt normal, kun ske efter hendes Begæring eller med hendes Samtykke.

Stk. 2. Er Kvinden under 21 Aar eller umyndiggjort i personlig Henseende, maa Begæringen om Indgrebets Foretagelse ud-

ad § 1. Stk. 1, Pkt. 1. Den medicinske Indikation. Ændret Definition. Pkt. 2 og 3 uforandrede.

Skønt Mindretallet mener, at ikke alle Kønshedsforbrydelser i denne Henseende kan ligestilles, maa det erkende, at Tilfældene gaar saaledes over i hinanden, at det er meget svært at trække en rationel Grænse, og har derfor ligesom Regeringsforslaget medtaget alle Kønshedsforbrydelser.

Den sociale Indikation er ikke medtaget (som Regeringsforslaget).

Stk. 2 uforandret, skønt Mindretallet lægger liden Vægt paa Bestemmelsen.

ad § 2. Stk. 1. Kvindens Samtykke kræves ubetinget, uden Hensyn til Alder, blot hun er sjæleligt normal. I Praksis bør dette fortolkes saaledes, at man holder sig paa den sikre Side med Hensyn til mindre Afvigelser fra Normalen, hvorved man naar til den Grænse, hvor personlig Umyndiggørelse kan ske.